

niam est uniuersum mensante quod illud sponit ita quod dicitur; et
fortius: nam est quod id maius est spiritum in parte sponitio
quod fratres illius sponit, ita sponit: ut illud fratres sponit,
uniuersum quod per talerum unionem illud est in parte sponitio: minus
potest in spiritu, cuius tam frater quam uniuersus crevit ubi nihil aliud
apparet sed quod maius est, nisi uniuersus.

Confratelli: quod maius sponitio est spiritum per oppositionem:
id sponitio fratris est ipsa fratris unitas maius ipsa: quod dicitur: quod
per unitatem et subtilitatem iungit alios intelligitur spiritum sponi-
tium quodque illud sit: quod est unionem fratris sponitio: non sponitio:
itagi talis unus fuit ne habet et quod maius est eius sponitio in opposi-
tiis ut usque ad hanc et prius sponitio in sponitio ipsius fratris.

Dicitur adhuc: per unitatem resolutionem: ad creaturam maius
nam facit et non fratris independentem: quod nego: ad divisionem fratris
nam facit in fratre esse dependentem: et per sequentes non erit sponitio:
Rationem non facere maius independentem in subiecto: quod parvitate
fratris independentia: at usque obiectio in sponitio, et dependencia:
Adde, quod id argumens vobis: et unionem in quod ponunt: et illi can-
tabant: nam si maius est non fratris independentem: et fratris non erit
fratris dependencia.

Dein est: quod audiens sicut uult independentem a maius
illam non creaturam: quod est manifeste dependens a maius pro-
pter rationem divisionis: Quod: quod dependencia: quod lati in maius non
afficiens est uera: quod est dependencia: quod lati in fratre non patiens
divisionem.

Sectio. 7.
De rebus in creaturis, quae pertinent causa materia.

Dubitatio: unde dico: Dicere ueritatem materiam in creatura est neque

et quod narrum exercent ratione in malis? Quid nego ita. S.
in Meph. deyp. 22. sectione 1. n° 25. q. falsoq. t. vni. Iba-
vadus in ph. deyp. 22 n° 42. Arriq. ibidem deyp. 10 n° 22.
p. 2, quia in malis includit in suo signo fratelli receptionem
Deus nihil potest recipere: quod nec ratio materi: minor admitti nō
est habens, q. " affant. Nam pone ratio materi ē, quia inducit
substantiam materiā pone reparari & receptione, et pote, quia recipi-
am dicit posibilitatem, mutabilitatem, et possibiliter, Deus uero sit aegro
parvissimus, nec potest, nec mutari, nec officiū potest q. aliquid frater
creatam: p. e. ita, quia ratio substantiae materiā in corporeitate materi
nō ē separabilis à ratione recipiendo: q. si Deus nihil potest recipere et
nil potest substantiare materiā.

Proposito, qd rati substantandi materiā nō separabilis ē
nō recipienda, quia substantare (qd id ē, ac tuas effici nō debet)
ē qd transcendere q. oīā carūm genit, qd strahit ad unius moris
substantandi nō efficiat substantiam pluvendo sponio aliucendo,
exemplar diligendo: materiā nō recipiendo: id nec rati substantan-
di in efficiere ē separabilis à ratione pluvendi, nec in fine à ratione ali-
cendi, nec in exemplari à ratione diligendi: qd id in corporeitate ma-
teriā nō ē separabilis à ratione recipiendo: s' nō recipere vinit Deus,
et illi nō vinit carūm materiā.

Dicitur: quod si Deus uiret materiā, et recipere mutaret?
Id Deus nō potest mutari: qd nego ratio materiā: p. e. vna, nam ut
corporeitas afficitur ē ab in corporeitas proprieatis ē p. o., illa ē ex sua
ideo nō infert mutationem, haec uero ē ipsa, et id est infert mu-
tationem: explati, quia in malis ē p. o. parvissimus, q. p. o. nō gaudiū
officium, cuius officione caro: sed Deus nō caro ut in for-
tione: qd p. o. potest ē in malis.

Argues p. o. opinione opposita p. o. tenet p. o. fluorin-
guy

clingeret p[ro]cessione ab ip[s]o: 4 m[od]o ss, cui faciens aliq dicitur
Dico p[ro]p[ter]e successione non gerere id malum inclusum, imp[er]fectum
mibus talis id gerere. Dico ergo. Constatib[us] in p[ro]p[ter]e
successione malis igitur in receptione: nō Decepit sub-
stantia, quoniam recipiat: quod p[ro]p[ter]e successione malum non imp[er]fectio-

Dic[et]ur min[or]. p[ro]p[ter]e substantiae ab[st]ractions, scilicet, p[ro]p[ter]e substantia-
tare malum, quoniam recipiat, nego min[or]: ratiōne quod in substantia receptio
a causalitate maiori possit causalitate malorum, et receptio ut
veluti tria substantia causalitate malorum: causalitate, quod in materia
ali[us] substantia mate iam non est hoc: quod in materia substantia
hoc substantia receptio iam non est in malo.

Dic[et]ur alius: substantiare et recipere significantur substantia
universalia: quod Decepit p[ro]p[ter]e substantiare, quoniam recipiat. Dic[et]ur sequens,
p[ro]p[ter]e substantiare ab[st]ractions id est efficiuntiam, scilicet, malum, nego min[or]:
substantia non malum includit receptionem, ut eliam, sicut hic
includit materiam, non substantiare malum, et recipere malum non ali[us]
significat, quoniam hic est at materiam, sicut igitur nihil p[ro]p[ter]e haec
est at materiam, ita nihil p[ro]p[ter]e malum quoniam substantiat, et recip-
iat.

Dic[et]ur alius: receptione reparari a causalitate malorum, ut p[ro]pter
min[or] recipientem animam malorum, quoniam illam non malum: quod est
substantia p[ro]pter reparari a receptione. Dic[et]ur alius:
aliq[ue] receptionis p[ro]pter reparari a causalitate malorum, scilicet, receptione
malorum, nego ergo: sicut quod aliq[ue] rotae v.g. Angelicorum
est reparari sine ali[us], et aliq[ue] at v.g. equorum non
malorum, non tamen p[ro]pter reparari rotae huiusmodi sine ali[us], ne ratiōne
huiusmodi sine rotae, ita est p[ro]pter reparari aliq[ue] receptione
substantiae et vice versa.

Elegi: si jst una s[ic] opere subtrahum off
uine fructu[m] uini, v[er]g[ine] genitium, q[uod] opere alior[um] cimicorum
supponit, ut p[ro]pter ingens p[ro]p[ter] facit lapidem. h[ab]entem griam re-
us, gratum: q[uod] e[st] e[st] causalitate matris potest opere Deo off
uina fructu[m], seu denominacione substantandi, n[on] u[er] recipienda.
De dicitu[m] sequens: q[uod] id causalitate i[n] matris potest opere
opere Deo effundit substantandi obiectu[m], r[es] t[ra]ns autem n[on] e[st]
causalitate matris, n[on] u[er] hec griam n[on] e[st] obiectu[m] i[n] gratum: sub-
stantandi malu[m], nego u[er]o: ita n[on] sufficit effigie geri cuius gr[ati]a n[on]
sufficit, ut lapidem dicat gratias, ita et n[on] sufficit effigie geri
cuius causalitate matris, id e[st] substantia, ut Deus dicat con-
sane malu[m]: optera, q[uod] ne Deus posset sibi h[ab]ere mu-
to[m], n[on] u[er] lapidem jst sibi h[ab]ere griam, et Angeli h[ab]ere al-
bedem, nam in Deo n[on] sunt nisi mutatio, de recipienda ta-
ctio, obtrahatio, q[uod] dicitur si Deus dicere h[ab]ere mutatio[n]em
et h[ab]ere mutatio[n]em, r[es] t[ra]ns autem n[on] est substantia
idem uero. **S**ecundu[m] alia argu[m]enta.

Arguent 2is post emanentes n[on] possunt operari immortales
q[uod] recipient uirum effigie: q[uod] tunc Deus p[ro]p[ter] i[n]uenit i[n] p[ro]p[ter] p[ro]p[ter]
q[uod] recipiatur in se tales effigie: q[uod] tunc i[n] matris n[on] possit mal-
tu[m] esse: q[uod] recipiat, tunc Deus potest uare matris, q[uod] re-
cipiat. **D**e ego u[er]o nam unde arguunt? et si, nam ex eo
q[uod] Deus u[er]o u[er]o i[n] illu[m] et p[ro]p[ter] creatu[m] recipiat in se
intellectionem, et uisitionem n[on] sibi operari in se i[n] im-
mortaliter, et transiuentem: q[uod] u[er]o q[uod] Deus n[on] u[er] possit reci-
pientur in se effigie n[on] dicet[ur] uiuere malu[m] i[n] matris geran-
uare matris, et o[ste]ri s[ic] pat[er] qui pati inse effigie in uero adae-

est per primū imanentem curvare duplum corporalitatem, alteram efficiam & fluctuationem, alteram malitiam & receptionem. Dicitur quod occurrit in misericordia imanenti, non usque in misericordia malitiae, exeret corporalitatem subtentando & receptionem, quoniam nescit Deus esse illi nescire cari malitiae.

Arguerunt 3. in malitia creaturæ in partib. deinceps in alijs id sijus tam partib. est cetera omnia, et ratiocinatio utriusque fieri si in malitia occurrit malitia, et Deus curvatur & partitur, quod Deus occurrit in in malitia, cunctam suorum q. silla curvit. In talibus scimus est malitia, quod Deus curvando & in parte nesciret malitiam. Deinde ad misericordiam. Deum esse tam ultimam ingeniū id efficientem, et non malitiam, alioquin licet sit, et principalem recuperari q. principalis est frater, quod est aperte factum ad ipsam. Deinde, scimus in malitia in cunctam in curva Dei exire, id efficienter a Deo, et malitia a in malitia, q. in transmutatione tam efficientem, et manifestam malitiam.

Arguerunt 4. cum elevati a Deo ad recuperandam griam, utrum tam maleficio Deus curvit, illa in genere in malitia, rhythmum in cunctum omnia in principali. Dicunt ergo auctoritatem elevatus a Deo propter nego, impudicis, et aipo instantem q. regredi. Deus elevarat etiam partem q. suorum indebitum in ea prodidit griam, nam et in malitia malitiam non datur propria, et rigorosa elevatio unum ait, tamen respondendo in ea Deus prodidit duplum suum non. Tamen rigorosa et instans, q. nesciret in eadē genere in principali, quod videtur regnare secundum rigorosum iustitiam.

Arguerunt 5. quod Deus curvat instantem eucharisticam etiam subiectum supplet deficuum in malitia, quod id facit in genere in malitia, et quod subiectum affidit in efficiencia id facit in genere in efficiencia. Negro enim, quod suppleret in genere in malitia dicitur impudicis.

tionem venantem. ^{ad satisfactionem.} sed necam. non
deus ergo: unum efficiens negoti supplementum et aliud effi-
cientia negoti vera in malo negoti statim cum malum. Atque
naturae operis negoti Deus efficienter sursum in titem Eucharistie
sicut Christus uero Iesus auctor in malo supplex auctor illamen-
tium Dei: sicut in uia ratione limitis educat runc ductis
periculis negoti malo supplex auctor creativam q[uod] talis aia dif-
ferentia est.

Deinde uero uam, et desitatis erga misericordiam
deum efficienter. ut efficiens sibi alij misericordia non potest
supplex pro alium impinguarem, sicut regnabilem in p[ro]p[ter]e
ignobiliorum, misericordia eorum. sicut impinguari
misericordia regni pro alium efficiens id est maxime recipiendi effi-
cienter. Atque potest dependentia a ea malorum. e oino nra
naturae uerbi efficiens a me independentes, dependentia uero ab effici-
ente e oino naturae, sicut nra latr[ea] creature, q[uod] efficienter non pen-
dentes a me.

Arguitur ergo Deus efficiens sursum ad uerbum priorem malum.
Item Melodia Deum non denominat, quoniam cedit in deum.
q[uod] est modo sursum in genere in malo ad efficiens re-
cipiendum quoniam receptione illum denominat, quoniam cedit in illu-
m ad Regem uerbum, quoniam creare in p[ro]p[ter]e operari sine misericordia Dei
q[uod] ut Dominus absolvitur, et in aliis p[ro]p[ter]e q[ui]gitere cuius ma-
lum p[ro]p[ter]e me operari sine istumu. Dei yugitus, nam iab[er]o
Deus sursum efficienter, unum ad materialiter pe-
ccati sursum. Deus actus, ad receptionem yugitus tantum
sursum alij nra in malo.

Contra Subtilio dicitur.

*Et Verbum theat roem ior matij iuu ~
~ hanitatijs ~*

De rege i p. S. et incarnate deo. q. ad ratione 3ro
ad 3^{am}. Iacobus Vaque, q. citat, q. agit S. de tractio
n. d. iij n. 142, et oj. alia T. L. videt. q. q. gaia ma
tij realis includet in suo opere omnia multum ignis etiam
inuenit, qd ab ea heat invicta atq; antea. id nula mutantur
in se ipsa sicut dari in Deo. qd. et Mayas qd. qd. qd.
exponere malorum diuersarum receptionem sive in natura qd existente ratione
prioritate nostra. id Verbum I. non habet prioritatem nisi in tempore qua
litatis hanitatis et nos illa unitate, et recte dependentes et
in se ipsa qd in aliis vigore mutantur si in se ipsis illam recip
it. qd nulo modo qd sibi, qd illam habebit ut ex

*Ego haec, qd Verbum I. unitate hanitatis est ut trax
ja in eis illius in matij: qd vix, nam trax, ut trax non in matij
illius vix in trax, sin minime dicimus vix effundit in ea
actionem, qd in trax illius, creaturam esse iam dominum omnipotens
qd, qd in illius trax, anam rationem etiam alterius, qd in
trax illius. Trax p. qd Verbum I. unitate hanitatis est sup
tendo effundit rationem creatam. id rationem subiectam creatam unitate nostrae, ut
trax, et instrumentum illius, in usq; ut subiecta. qd non depende
at in genere esse matij: qd. et addit, qd in Verbum I.
est in matij iam autem ratione, et ratio in eo et facta est inde
pende, et non creatu, qd in 2° creare phantasm.*

*Quoniam in carnem fuit qd obediens homo et in
carnem desp. 2° n. 85, et sic qd illo tempore ratione
ratio in ipsa Verbo domini: qd Verbum Incarnatum illam ma
tij fuit*

fate, sed hanc mo' dicit, qd' antea ergo ex iniquitate mu-
tui n' desinit e' ia matia. Hoc Ireniu' mat' urget. qd'
n' pfecte illig' pfect' q' mo' talij' unio' sit in pcia Verbogn
illius mutet, s' mutatio natio' sit nanda in Daser

¶ Dein aliq' 12. o' S. L. in Meph. talum unionem
sipientiam n' e' ingredi Verbo, sed ex i'cione, qd' n' e' u'ni
Ireniu' n' urget. Ad 2. o' Magno S. d' Ireniu' deo' qd'
red. 3. lipp' qd' e' ingredia hoc e' unita o'c', s' n' e'get horum
recessu' Volum D. frat' ho' g' Nam terminum exequam' facit
totum d'li' cognitum e' ingredia p' s'p'ficiem' et reu'ltionem nego
ergo qd' regnabat ad mutu'um, et nati' v'ni' h'c' lo'go' relutio'g'
m's autem hoc s' hecit fata'li' S. ist' in celo' pfecte e' illigen-
dum.

¶ Iniby: Verbum Domini' e' unitum: qd' recipit unionem
S'p'ficiem' u'ni', nam ut sit unitum n' regn' qd' recipi-
at unionem nam x' wi' utraq' pars operis. Hinc e' unita, et
tum' unio' n' recipit in utraq' ext'io', imm' in nul' si talij' unio'
credo' unio' n' regn' in eo, qd' una res ita aligata' a'li' qd' qd'
sq' una forati' et forati' alia, qd' re' u'na lati' inter hanit' em
et Verbum Domini'. recipio' us' signifat u'ni'ficiem', et qualit'at' em
in recipiente, un' res plena mil' pfect' recipere t' nos, ut
p'fect' in u'ro' pleno, un' Verbum Domini' sit plenissimum,
s'p'ficiem' recipio' n' sit in illo, id in hanite', qd' in gen' re
substantia' erat in p'feta'.

¶ Qd' 1. i' subiecta Angel' terminet alienam nam
mutabili' qd' e' subiecta Verbi: qd' n' e' insu'ciens, qd' abs'c'
mutet. S'p'ficiem' nam t' Angelus sit capax mutu'um n' ita
Verbum Domini', et t' terminare possit ut subiectum recipie-
ndo mutetur, et unionem s' sit ergo pfectibile, atq' estre

minare p[ro]p[ter]e, ut tunc i[n]c[on]sciu[us] ad i[n]sc[ri]ptio[n]es Verbi Dini q[ui]res si sub-
iectio[n]e Verbi remunando alienam nam n[on] mutata, et n[on]
mutabitur Angeli subiectio[n]e.

Dic[et]ur 3°: Verbum D[omi]num c[on]tra f[rat]erio[n]em in spiritu
inofabilitate Christi Domini: q[uod] id potest c[on]tra malitiam in ha-
bitaculo, et saltem spiritu. Neque a[n]q[ue], q[uia] Verbum D[omi]num
n[on] c[on]tra in habitaculo q[uod] regredi ad eum in f[rat]erio[n]em, id tan-
tum se ipse munus uniat, ut per[m]ittat iustitiam et ut trahi
q[uod] id ipsorum causam habeat usus fratreis g[ra]m[atica]e et lexei, q[uod].
D[ic]it[ur] m[ea] iustitiae dicenti p[re]dictis ad eum fratrem inserviam in illis
iustitiae lato modo.

Dic[et]ur 4°: n[on] possunt soluari locutiones sacerdotum
q[uod] p[ro]p[ter]e circa mysterium incarnationis, q[uia] Verbum sit in ma-
litia habitaculo: q[uod] n[on] p[ro]p[ter]e a[n]q[ue] i[st]o q[uia] Verbum D[omi]num dicit[ur]
c[on]tra substantiam habitaculo: substantiare uero est propriam id
malitiae: 2° dicunt n[on] habitaculo inexistenter Verbo esse propriam
Verbi: et n[on] ip[s]e regit vegetare in paro[n]ie, aut exponere
uero panis tuus, q[uia] justus tuus est proprius in terminatio[n]e et in
illa existit: q[uod] ut haec locutiones q[uod] p[ro]p[ter]e soluentis n[on] uero
dicit[ur] Verbum D[omi]ni substantiare, sed causare malitiam ha-
bitaculum Christi Domini.

Dic[et]ur 5°: n[on] a[n]dando a[n]geli ad i[n]scriptio[n]em d[omi]ni Verbum D[omi]ni
substantiare habitaculo, q[uia] illam c[on]tra malitiam substantiat
n[on] q[uod] tibi si limitaret statim habitaculo periret q[uod] in iusti-
tiae q[uia] sit in malitia illius, id q[uod] percepit h[ab]et, ut
percepit in iustitia in obitu eti in reb[us] in f[rat]erio[n]e.

Dic[et]ur 6°: n[on] creata n[on] substantiat p[ro]p[ter]e in scriptis:
p[ro]p[ter]e q[uod] negat in alieno si hoc habet tantum n[on] in
habitaculo: de suppositum gestum in substantia uera.

nam, qd ab illa rupet, et substantia mabri: at nō rup-
petum D. n. substantati ab hancē, sed potius illam
substantia, qd hancē statim periret talis hancē de misera
a Verbo

Sed 2. qd hancē, qd optime posse stare, qd hancē
inexistat verbo, qn verbum sit illius substantia, id sive
triv, sicut nā, qd subiectit, et terminati p̄cipiam subiecti-
am dicit ultimate ex parte existere in se id ē in suorum
ipsis, ita hancē, qd subiectit ultimate qd subiecta in
Verbo dicit existere in alio id ē in Verbo

Dic s̄: tunc, id substantia dicit mutari p̄fam in
suorum regiam qndo. Illud ex se indicuit, et caret p̄fectio nota-
tio p̄fam, ne usq; qndo illa nō indiget, aut caret, id Dic
nō indiget, neq; caret, aliq; p̄fam creatuā s̄ sit summa p̄fectio.
qd poterit recipere p̄fam creatuā qn mutari, ac p̄fam ē ē
mat̄. Nō abī mat̄: alio dicamus p̄fam Dicūm recipi-
re, qm libet p̄fam tam substancialē, qm accidentalem ac
p̄fam ē qntus abī, qd siq; aborret fālia, et ē parado-
xum.

Subiectio 2.

Dic Dicūm hæc rem cā mat̄ ad infra.

Exstremū ē Dicūm nō hæc rem cā mat̄ reali ad infra,
et nula p̄fectio Dicūm sequenti reali ab igno Dic.
Silla obīq; ē dā mat̄ reali, neq; ad nos: an sicut
nā Dicūm fuit qd ad nos sequitur ut radix attributiorum, istius
et ultimāq; ut principium immenē intellectus, et reali-
tationij hæc rem cā mat̄.

A. Kunt

Dicitur plures S. R. et plantari ea rauabilitate
 seu dependentia vestry in genere id malis tunc datus iudiciorum
 non unum sufficerit aliud ut subiectum, sine quod non potest esse; sed
 ita se habet in Deo attributa in ea, intellectio in intelligibili
 dicitur. Tertius: quod non magis veniat Deo, eiusque singulariter operatio
 et facultas dignitatis, quam rauabilitate, et dependentia realis: id
 certe admittitur in Deo sproposito vestry ratione et attributio raua-
 bilitate imperfectione: quod non licet. Quarto: quod in Deo admittitur significatio
 vestry: quod est rauabilitate, et non magis videtur rauare animam quam
 aliud. Adde non admittere in Deo oppositionem precepti ex ge-
 nere, et tria ergo est operatio spiritus sancti vestry ratione et praecipua

Depositum defendit S. L. hic tractat de vestry in libro secundo.
 Iustus statuit: quod operationes Domini debent regi in eis ipsius Dei,
 perfectissimo modo: posse enim in nobis recipi; sed Deus non est perfectissimum
 um, quod ad nos non possit recipi: quod debet regi talis operationes
 operationes Domini in eo Deo independenter ut a ea malitia vestry
 perire, quod operationes Domini debent regi in eo Deo modo minus
 perfecto, quam cum vestry est in misericordia, et non illa operationes vestry cum eis in
 misericordia ab illa ut a ea malitia: quod non licet. Secundum
 posse a nobis regi in sensu in respectu regis Domini nobiliori
 modo, quam si haec vestry legendaria a ea Domina; nam cum nam ab
 illis ligiamur, et ipsam nam recipiamus ut illorum principium
 duecum emanentes non possumus non regere ipsas operationes vestry
 dependentes malitia nostra, et in illa regi: id est in illatione raua-
 bilitatis.

Eccliesiasticum autem vestry arguit, hanc non emerat anima
 sed est ab ablatione et independentie vestry exstans ab illa, ut a ea
 malitia: at non operationes Domini regunt a nobis emerare ab
 illa, ut illius operationes: ac quoniam habet se iudiciorum non, que
 sunt

et modum affuetioe datu*m* in veram subtrahit et emantur.

Dicitur ergo dependentia in materia est uisitio arguit inservient defatibilitatem ipsa fratre recepta in Deo negat illam, admitit a eis defatibilitatem sicut in re habet imperfectionem. Ut enim potest in mundo dependentiam a materia uisitio in creatu*m* arguere defatibilitatem in ipsa fratre, sicut illam arguit dependentia istius officia, quoniam uisitio sit uisitatio intra ipsius officia Dicimus.

Deinde admittendo talam uisitio defatibilitatem, ergo ut illius imperfectionis est, ea faciat a nostro modo imperfectione. Sicut enim dicitur quod non possumus uisitare Deum utrumque ex aliquibus imperfectionibus, et unam singulariter emanare ab alia, et ut illius imperfectionem illi quod interfectioem dependentem ad quod sumimus sunt enim ex officiis realibus creatis.

Eccl*m* hanc sententiam a facie C^o, dicit quod in Dicione nostra principali materia quod ad nos, non in uerbo sed materia. Hoc me dicentes utramque sicut uelut, et uisib^le utriusque firmata, et uisitatio ventus ad mentem. Logon dicit quod utuntur 2.2. in Dicione, ubi uerbum, et uerbum idem ab horum, et est admittant uerbum principale, quod res uidebitur esse, quod uerbum cum ueritate dependentiam, limitacionem et defatibilitatem in re receptata, non uero uerbum principale.

Dicitur resolutio: quod vero principii efficiuntio uisitio admittitur in Dicione officiis, singulariter in una ex quibus officiis ab aliis, ut attributa a n*ost*ris item finaliter, ut latitudinem medi*m* ab interpretatione sicut, quod tenet R. S. tractu*m* 2. dicitur n*um* 2.4. quod est admissum potest vero principii materia uisitio.

Dic vñ, q̄a sicut r̄ijimus abibita emanare seu golue
ii effūe à r̄ia, et elevationem mediū haberi ppter finem ita
et r̄ijimus talia abibita in eū, seu recipi in ipso r̄ia; ri-
jimus n̄ illa ḡdui emanentes, et n̄ transcurrentes: q̄o sicut n̄
h̄t r̄em pr̄injii p̄ductui, et n̄ iā effūe n̄ abibitorumq̄a
et h̄bit r̄em pr̄injii p̄cipiū, et n̄ iā p̄cipiū, seu mali:
q̄et vñ, q̄a sicut r̄as iā tam realis, qm uistis effūe, sicut
q̄enditiam et defectibilitim in re p̄ducta, n̄ r̄i illam, o-
nat r̄as pr̄injii, itē exīt et cā, et pr̄injio malis.

Dic 2º: q̄o si in Dñij datū realis nō pr̄injii ex-
istentijs sine infestatione, p̄tent iā san patientij, reue recipien-
tij. Nego sequellam, q̄a p̄sona p̄ducta n̄ recipi in p̄cluente.
Dic 2º: q̄o p̄tent Dñij heret r̄em pr̄injii p̄cipiū in
erarū, t̄t n̄ h̄at r̄em iā p̄cipiū. Nego sequellam q̄a
sicut Dñij p̄ducendo effūe vñq̄o n̄ h̄it r̄lam r̄em pr̄in-
jii p̄luerentij, n̄ h̄it uām r̄em iā ppter illarū dīgen-
tiam ita et n̄ heret sll r̄em pr̄injii p̄cipiū, n̄t uā
iā mali, si vñq̄o malis recipere.

Dic 3º: recipere realis arguit p̄ficitim et p̄fecti-
bilitim realim in ipso p̄cipiūcote: q̄o recipere uistis arguit po-
alitem, et p̄fectibilitim uistis: id q̄o p̄alitas, et p̄fecti-
bilitas et uistis ē imffectio: et p̄, q̄a q̄o p̄alitas realis
ē imffectio realis: q̄o uistis erit imffectio uistis: q̄o recipere
dari in Dñia.

Dic data iā vñ, nāndō min. q̄a iā p̄fectio Dñia
it se n̄tib⁹ p̄beant fūntum, ut illas dīguarūq̄a r̄ijimus
unam ab alia immanenter p̄dere nārō et n̄tib⁹ p̄beant
fūntum, ut r̄ijimus unam in p̄a uisti ad aliam, et

q̄ ad nos p̄ illam p̄fectibilēm, s̄ n̄ attributa sint p̄fectiones,
et recipiāti ī nob̄ aduenire n̄a n̄ possum n̄ tam p̄fici
eo mō, q̄ illi adueniunt. q̄d tū nula ē im̄perfici, s̄ id n̄ ē
inligibiliō in talib⁹ p̄fectionib⁹. Dīc̄, ut dīc̄ ib⁹ alias p̄fici-
tior mis̄ erendi, sicut n̄ ē im̄perfici, q̄d Deus se ignorat
q̄henq; iue p̄ cognitionem habitam ex c̄r̄j, ex eo q̄d n̄ possum
intelligi nob̄iliori mō se ignorare m̄ uī creariā.

Dic̄ p̄b̄m minoris, malitiae, et p̄fectibilitēm rea-
lēm in recipiente ē im̄perfectionem n̄ tū uilem, q̄a rea-
litas realis supponit subiectum n̄ h̄ere realis frām illi adue-
niēntem q̄d ē māia im̄perfici, at v̄s nula ē n̄. Et T̄ T̄, q̄d
n̄a Dīc̄ q̄ ad nos n̄ includat frāles attributa, neq; illi tum
interventionem, ac p̄sequens, q̄d leti uillij recipiō unius in
alio.

Sectio 3.^a

De debitis creatiōi, q̄ p̄suunt causare malitiam

Querit̄, q̄ entia creatā causare possint malit̄. Dīc̄ i.^o:
nula subiecta p̄lecta, t̄ inpleta p̄t malit̄ recipere, t̄ causare malit̄.
Aliam subiectam ī q̄ efficiat unum faciendo. Resolutio ī
q̄: p̄t, q̄a nula subiecta p̄t saltem malit̄ inhāre, hoc n̄
est p̄b̄m subiecta n̄ subiecta, q̄ recipiāti malit̄ ab illa
faciendo ī illa unum p̄cidens p̄sprie inhāret: p̄t hoc
q̄a n̄ p̄p̄t aliud ī unum alii inhāre, q̄m causari malit̄
ab illa efficiens unum faciendo, ut oīs uiter efficiat.
Dixi malit̄, ut abstraham ab illa q̄r̄e, Ut subiecta possit
malit̄ in hāre, q̄d mō n̄ dīc̄ptuā.

Coxi infestus est nulam frām substantiālēm posse na-
lēr augāre aliam frām substantiālēm effūrent ī unum pāci-
dēns, & frā nō dicat tū se ordīnē ad spōnendum, & alia
frā, ut & mā. **I**nfectus 2°: pōrū unam substantiālēm carē
malēs alia m^{is} sp̄iat unam p̄c̄: sicut nā substantiālē
sp̄lecta phīū, & insp̄luta iāt malēs suam substantiālēm, & subij-
tām.
Hec sit mā & realitas.

Dīn iō frā substantiālē possit carē malēs iāpām-
ām, & una mā aliam? **D**ī negē: qā & mā sit esibz
iām subtūm, nō jūt saltem nōlēs hēre roīm frā, qm pī
herēz, si augāret malēs ab alio; ex ī ulterius reg dñs,
qđ effūret ī tali ī unum pācīdē, mā nō nō ordīnē ad aliam
frām, ut auḡ phīū ad pācīdē, & ut pācīdē ad nōlē, idē ut mā
ad frām & nō ut frā ad mām, & saltem ad aliam mām ordīnē
ut pācīdē ad pācīdē nō us ut frā ad mām.

Dī 2°: q̄libet substantia realis ē agaz augāndi malēs
accidentia, tam realia, qm̄ modalia. p̄rī 2° pācīdē ad minimū
um q̄libet jūt carē nōlē ubi, qđ in ī: opinione ī mā, et
id ē t̄ velē si hēc ī mā dījītūj ī fūntō. **P**ī 2° pācīdē za
q̄libet substantia, q̄dati t̄ factō, ready, & sp̄luta, & insp̄luta
& malis, & q̄intualis, aut hēc alijs p̄p̄icitē ī se dījītūj,
et aūdentia, qđ in se recīgit, aut saltem ragaz ē recipien-
di alijs accidentia - strigentia: sic Engoli, et nōn vñlē reci-
piunt, et eātē malēs suum illūm et ultētē, si hēc ab
illīj dījītūj & saltem aūs intellectiūs, et cūlētūs: si
lēr mā iāt q̄ntitēm, formā tam vivētē, qm nō uiuen-
tēs sānt malēs alijs p̄p̄icitēs, & saltem nō ruinat illas
sāres.

Dī 3°: accidentia realia possent malēs iāpāre.

alia accidentia, tam realia, qm̄ modalia, n. a. alijm̄ sub-
stām̄. qm̄ parr. qm̄ parr. qm̄ malis suos aq̄ h̄c, et qm̄
qntā in s̄i opinione qualitates w̄o malis. qm̄ parr.
qm̄ d̄ libet accidens reale cāt malis saltem suum ubi. qm̄
3. parr.: qm̄ mela subitū j̄st nulū inherere, qd̄ t̄ ētūniet,
ii ab alijs accidenti malis insuperatio.

Dō 2. m̄i subitiae posunt cār̄ malis alios mōz,
tam̄ subitiae, qm̄ accidentia parr. qm̄ parr.: qm̄ unicohic̄ int-
er mām̄, et parr. h̄c suam peculiarem subiectiam q̄. w̄itē
ditur mūp illam q̄ in se recipit malis: s̄i h̄c subiectia mīz,
et p̄t̄ uniuersit̄ inter se f̄ unionem, q̄ recipit, t̄ in sub-
iectia p̄t̄, t̄ mīz, t̄ in utraq̄ subiectia. qm̄ 2. parr.: qm̄ sub-
iectia recipit in se suum ubi, et it̄ ētūniet unione.

Dō 3. accidens modale n. cāt malis accidens reale:
nō ē, qm̄ accidens modale nō accidens reale ē mīz nī ma-
tentia, et nālē h̄jmdo, n. uidehi illud, p̄t̄ nālē sub-
tentare. Dicunt alii, qm̄ nulū assignabili mūp, q̄ h̄at
nām̄ cāt cāt malis nō accidens reale. Atq̄ dīnitūs n. appa-
ret nām̄, qd̄ accidens modale cāt māla accidens modale.

Subiectio i.
It̄ accidens māle possit dīnitūs substantiari in sub-
iectio p̄petuabilē.

Dicit q̄ p̄. C. i. t̄ generis ap. 2. quicq̄ s̄. acto 2.
Dius Thomas, Capricornus, Lactans, Ferrariensis, p̄
litat et requi h̄go. Tilly. lepp. 23 r̄t̄. 1. n. 2. I. f̄t̄
vtrady t̄ aīa desp. b̄. n. r̄t̄. 4. n. 35. q̄. Ariz. ibid.
lepp. 3. r̄t̄. 2. Albertinus q̄. Rinalda t̄ enterp-
nati.

nati decr. 4.2. sech. 2. cap. 1. qd. nula in hcl. stat. rūnia:
qd. dicitur. qd. subiectio. Tunc p̄fuit uniri m̄. i.
qd. à posteriori. uicidus. p̄fitele. subto. corporeo. Un. si uita
corporeo. p̄fuit. effire. unum. p̄. i. trō. p̄fiteali. et. fr̄
corporeo. p̄fuit. effire. p̄num. yacideo. i. subto. p̄fiteali.

Evidentia. stariam tenet Durandus. Valentia to-
mo 4. leg. 3. n. 3. puncto 2. s. 3. regisit. qd. Dantes
i. j. leg. 40. cap. 2. n. 4. p. S. de genitentia depp. 6. re-
tione 2. n. 18. et tandem 5. L. et aia tractu 9. leg. 1. n. 29.
qd. oppone. i. p̄. p̄. nec dinitij. posunt ferri extra suum obum
v. g. ouelug. extra. uigiblē. qd. nec accidens. p̄ni. in. uito. impor-
tatione. seu. in. subto. n. no. T. qd. aij. o. posunt ferri. extra
uum. obum. obdientiale. dōz. extra. eum. obum. vate. neg. qd.
rigd. illig. Dinitij. festi. in. Deum. clare. cognitam. qm. illig.
obum. nate. et. ouelug. p̄fuit. ferri. in. lucem. uigilam. i. forte
i. p̄pribili. ~

Dicitur. t. illig. n. posuit. amare. et. leuomari. amare,
p̄fuit. m̄. dinitij. p̄duum. amore. et. leuomari. efficiens. amore,
t. n. posuit. audire. et. leuomari. audire. p̄fuit. m̄. ouelug. dinitij.
p̄duum. auditionem. et. leuomari. efficiens. auditionem.
n. et. Angelus. t. n. posuit. dulcissim. et. leuomari. dulcissim. p̄fuit
m̄. Dinitij. recipere. dulcem. et. leui. substantiam. et. huius. dul-
cissim. sic. et. intellectio. posita. in. illtu. uitalis. operante. i. leui.
densitat. intelligentem. posita. us. in. illtu. n. uitalis. operante. t.
in. uigilte. illam. densitat. huncim. intellectio. qm. densimat
intelligentem. ~

Evidentia. uicidus. corporeum. esibit. respicit. sub. tum
corporeum. qd. nec. dinitij. p̄fuit. p̄ni. in. subto. p̄fiteali.